

АСАР ТИЛИДА ТАКРОРНИНГ БАДИЙ-УСЛУБИЙ ХУСУСИЯТЛАРИ

Норова Шаходат,

*Низомий номидаги Тошкент давлат педагогика университети ўқитувчиси
e-mail: geraklistich11@mail.com*

Аннотация. Мақола ҳозирги кунда жуда кўп тадқиқотлар олиб борилаётган бадиий асар тилини таҳлил қилишига багишланган бўлиб, Асқад Мухторнинг “Чинор” романидаги такрор ва унинг хусусиятлари таҳлилига қўйл урилган. Бадиий матнларда энг кўп қўлланиладиган лексик воситалардан бири бўлмиш такрор асардан сараланиб олинган ва бу мисоллар илмий- назарий жиҳатдан таҳлил қилинган.

Калим сўзлар: концептуаллаштириш, актуаллаштириш, экспрессив восита,стилистик восита, такрорланувчи бирлик.

Бадиий асарларда энг кўп ишлатиладиган ҳодисалардан бири такрордир. Такрорларнинг сўз устаси қуроли сифатидаги аҳамиятига биринчи бўлиб кўхна Юнонистон нотиқлари аҳамият қаратишган. Антик нотиқлардан бири Квинтилиан такрорларга шундай таъриф берган: “Бир сўзни такроран қўллаш тингловчига катта таъсир этиб, худди душманга найза билан таъсир ўтказгандай бўлади.”¹ Рус тилшунослигида такрорларни тасниф этиш билан Л.М.Ломоносов маҳсус шуғулланган. У “Чиройли сўзлаш бўйича кўрсатмалар”² асарида такрорларни нутқ таъсирчанлигининг асосий фигураси сифатида кўрсатиб ўтган. Бадиий нутққа хос синтактика-стилистик ифода усулларидан бири бўлган такрор воситаси ҳақида тилшунослар турли қарашлар баён қиласидилар. Хусусан, И.В.Арнольднинг фикрича, “Такрорлар муаллифнинг мақсадини амалга ошириш учун мақсадга мувофиқ ҳолда ҳар бир сўзни такрорлаш воситаси ҳисобланади.”³

М.Йўлдошевнинг “Бадиий матн ва унинг лингвопоэтик таҳлили асослари”⁴ китобида такрорнинг қўлланишига қўра, такрорланувчи бирликнинг қайси туркумга мансублигига, синтактик табиатига, такрор бирликларнинг жойлашиш тартибиага, ўртадаги масофасига, маълум бир фикрнинг турли шаклларда такрорланишига қўра турлари мавжудлиги ҳамда такрорнинг матн тузилишида услубий вазифа бажаришини таъкидлаган. Бизнингча, такрор синтаксиснинг экспрессив воситаси сифатида китобхонга кучли эмоционал таъсир кўрсатади, чунки ҳар қандай такрор воситаси орқали муайян фикрни ажратиш, таъкидлаш ҳамда нутққа эмоция бериш каби мақсадлар эътиборга олинади. Шу сабабдан

¹ Квинтилиан М.Ф.12 книг риторических наставлений.-Мю,1834.Часть I-XII

² Ломоносов. М.В.Об ораторском искусстве .Полн.собр.соп.Т.7-М.,1957.-С.492.

³ Арнольд.И.В Стилистика . Современный английский язык.М.:Наука,2006.-384 с.

⁴ Йулдошев.М Бадиий матн ва унинг лингвопоэтик таҳлили асослари.-Тошкент,2007.-98 б

ҳам такрорларни ҳосил қилишда сўзловчи ўзи учун асосий деб ҳисоблаган нутқий қисмларни бир неча маротаба такрорлайди.

Ёзувчи Асқад Мухтор тил парадигмасининг мазманий-таркибий қисмларидан бири ҳисобланган ҳамда унинг асарларида кенг қўлланилган экспрессив-синтактик воситалардан бири бу- такрор бўлиб, қўйида адаб асарларида воқеаланувчи мазкур воситанинг лингвопоэтикаси таҳлилга тортилади. Асқад Мухтор бадиий такрорлардан асарларида тилининг образли, таъсирчан, оригинал ҳамда юксак бадиият талабларига жавоб бера оладиган восита сифатида моҳирона фойдаланган. Ёзувчи ўзи тасвирлаётган воқеа ривожига ўқувчининг диққатини тортиш, бўрттириб кўрсатиш учун товуш, қўшимча, сўз, сўз бирикмаси, гапларни такрорлайди. Бу эса бадиий матннинг эстетик таъсир кучини ошириш ҳамда улар воситасида китобхон муаллифнинг бадиий мақсадини осон илғаб олади. Асқад Мухтор бу бадиий тасвир такрорни “Чинор” романида жуда моҳирона қўллаган бўлиб, у орқали асат таъсирчанлиги кучайтирилиб кўтаринки рух ҳосил қилинган.

Биламизки, такрорлар бир-биридан у ёки бу даражада такрорланиш усулига кўра фарқланади. Бу фарқ замирида товушлар, сўзлар, синтактик курилмаларнинг ўзига хос такрори ётади.

Мутахассислар такрорни: тил сатҳларига кўра(товушлар такрори, сўз такрори ,гаплар такрори),такрорларнинг қўлланиш ўрнига кўра (горизонтал ва вертикал), такрорланувчи бирликнинг қайси туркумига мансублигига кўра (от такрори, сифат такрори, олмош такрори, феъл такрори),синтактик табиатига кўра,(сўз бирикмаси такрори ва жумла такрори), жойлашиш ўрни ва ўртадаги масофага кўра (контакт- яқин ўринли такрор ва дистант- узок ўринли такрор) турларга ⁵ажратадилар.

Ноёб истеъодод эгаси Асқад Мухтор асари тилида ҳам такрорнинг деярли барча тури қузатилади. Адаб асарларида қўлланилган такрорий воситалар баён қилинаётган ҳолатни айнан беришда лингвопоэтик восита бўлган.

Маълумки , коннонатив маъно компонентларини ташкил қилувчи “буёқлар” фонетик- фонографик воситаларда ҳам кучли ифодаланади.” Хар бир ижодкорнинг туйғулари фақат ўзигагагина аён бўлган оламда онг орқали намоён бўлади. Унга мос товушлар топиш эса, бевосита ёзувчининг сўздан ва товушлардан фойдаланиш маҳоратига боғлиқ. Қайси товушга қандай маъно

⁵ Йўлдошев.М. Бадиий матн ва унинг лингвопоэтик таҳлили асослари.- Тошкент.2007.-Б.38:Шофқоров А. Ўша автореферат.-Б 26

юклаш эса ижодкорнинг воқеликни онг ва қалб призмасида қай тарзда ўтказишига боғлиқ.”⁶

Қуидаги матнда ҳ товушини чўзиш орқали мурғаккина қиз Онабиби ёзган иншонинг мазмунидан таъсирланган мактаб ўқитувчиси Шафигуллинанинг руҳий ҳолати тўлиқ очиб берилган :-Нима десак экан?Х-ҳа, ҳа. Ўтган ҳафта рус тили дарсидан “Бизнинг оиласиз” деган маевзуда ишио ёздирилган. Мана қизингизнинг “иниоси”!(67). Бу ўринда ҳ ундошини чўзиш билан ўқитувчи аёлнинг иккиланиш ва ҳайратини яшираолмаслигини китобхон такрор орқали янада чуқурроқ ҳис қиласи. Бу мисолда такрорнинг 2 хил кўриниши қўлланган бўлиб , товуш яъни фонетик такрор билан биргаликда сўз такрор ҳам ишлатилган. Ёзувчи тасдиқ сўз бўлган “Ҳа” сўзини ҳам қаҳрамон тилидан такрор келтириб матнаги ҳодисанинг ўқувчига аниқ етиб боришига такрорий воситалар хизмат қилган десак адашмаймиз. Яна бир ўринда адиб такрор воситасида қаҳрамонлар нутқининг кўтаринклигини ҳамда ҳис-ҳаяжон оқимининг юқорилигини таъминлаш мақсадида фойдаланган:-Ёш боламисан ?....Обком бу!

-Ана...ана...-деди жилмайиб Ориф ака, креслога қулайроқ жойлашиб ўтираракан,- сал суҳбатлашувиликки, тайёр фикр ҳам туғилиб қолди: обкомга одам шунчаки ўз ҳаяжонларини айтиши учун ҳам келиши мумкин экан.

Қуидаги матнда эса –лар қўшимчаси матн когерентлигига хизмат қилишидан ташқари унда ифодаланган фикр тадрижийлигини ҳам таъминлаб, муҳим лингвопоэтик аҳамият касб этган.

Биронта таниш учрамасди. Хотинлар, болалар, негадир уни четлаб ўтишиади. Фақат дараҳтлар, ариқлар, кўприкларгина таниш. Ўша, неча йиллар мактабга, ишга қатанаган кўчалари.

Адиб ижодида энг кўп учрайдиган такрор турларидан бири сўз такроридир. Сўз такрори билан биргаликда синтактик такрорлар яъни ундов гап такрорини ҳам учратиш мумкин.

Қуидаги матнга эътибор беринг.

Онабиби бирдан чинқириб унинг бағрига отилди.

-Дадажон, керакмас! Керакмас! Сиз дадамсиз! Сиз дадамсиз!

Асқад Мухтор такрорнинг бадиий – лисоний хусусиятларидан ижодий фойдаланган ҳамда уларни кўп ўринларда ўзига хос тарзда қўллаган. Юқоридаги берилаган матнаги қизалоқ Онабибининг тилидан айтилган

⁶ Аллонова Ш ? Инсон руҳиятининг акс эттиришда фонетик воситаларнинг ўрни//Ўзбек тили ва адабиёти. Тошкент, 2009.-№ 4; Б 81

“керақмас! Керақмас! Сиз дадамсиз! Сиз дадамсиз!” каби такрорий воситалар беғубор қизалоқнинг ўгай бўлсада ўз отасидан афзал бўлган Орифга қаратадайтилган бўлиб, ўқувчида кайфият ҳосил қилиш, ҳолатни кучайтириш, зарурат ва актуалликни яратиш учун хизмат қилган.

Яна бир ўринда асар қаҳрамони кичкина лекин ўзига яраша характерга эга бўлган қаҳрамон Онабиби тилидан айтилган матнда такрорларни қанчалик ўринли ишлатилганини ва беғубор боланинг ширин тилидан айтилган лексик такрорлар ҳайрат, фикрга алоҳида урғу бериш учун қўлланилган.

-*Дада, дада!* Азимжон акамнинг ойилари ҳам Онабиби экан!

-*Бува,бува!* Темир муалими билан масала талашиб қолувди,енгибди!

Ёзувчи асарларида синтактик такрорлардан ҳам унумли фойдаланади. Улар ёзувчи ижодида турли хил шаклларда намоён бўлади. Қуйидаги парчада қўлланган синтактик такрор адаб ижодига ўзига хос жило берган.

-Мен ўлдиридим сизни, ойижон, мен ўлдиридим, мен, мен. мен!....- дерди Акбарали икки қўли билан салқи юзларини чанглла.

Бу парчадаги қаҳрамон Акбаралининг онаси ўлимiga ўзини айборд санаши, бутун умрини ёлғиз ўғилга бағишилаган онанинг изтироб ичидаги оламни тарқ қилиши ҳолатини очиб бериш учун ёзувчи бир пайтнинг ўзида ҳам синтактик такрор ҳам лексик такрорни моҳирона қўллаши асар қийматини янада оширган десак хато қилмаймиз.

Бир парчада бир неча хил такрор турларини ҳам учратишимиз мумкин. Бу ёзувчининг такрорнинг оригинал намуналаридан қанчалик ўринли фойдаланганини кўрсатади.

Яна ўлим! Яна ўлим! -деб бақирди немис.

*Умидавацлавнинг айтмоқчи бўлган гапини эшиштмай қолишидан қўрқар эди.
Немисга жаҳл билан қўл силтади.*

-Ме-ен...ҳо-зир ўла-ман,-деди Вацлав пицирлаб. Қизиқки пицирласа ҳам палатага барала эшиштиларди. Мангулик сукунати олдида ҳар бир товуштошдек зил бўлади шекилли. -У....у...операцияга бор-ма-син...-деди Вацлав яна дармонсиз қўли билан немисни кўрсатиб.

Бу парчани таҳлил қиласар эканмиз, адаб ўлим билан олишаётган қаҳрамонининг тилидан айтилаётган жумлаларга эстетик ва эмоционал мазмун бериш учун бир пайтнинг ўзида фонетик – фонологик, лексик ҳамда синтактик такрорларни қўллашни маъқул кўради. Асарни яна бир ютуғи шундаки, асар фақатгина ўзбек халқининг дардини ёритибгина қолмай, оламшумул бўлган воқеалар ҳам асар сюжетига тортилаган десак хато қилмаймиз. Асар қаҳрамони

бўлган Умиданинг ўлим билан олишаётган бир ажнабий инсонга бўлган муносабати, инсон тақдирига у ўзбек бўладими, ёки немис бўладими лоқайд қарамаслиги ёзувчининг қанчалик даражада оламда бўлаётган воқеаларга бефарқ эмаслигини кўрсатади. Албатта, бу ўринда такрорларнинг турли кўринишларини қўллаш орқали ёзувчи олдига қўйган мақсадига эришган десак хато қилмаймиз.

Фойдаланилган адабиётлар рўйхати:

1. Квинтилиан М.Ф.12 книг риторических наставлений. -Мю,1834.Часть I-XII
2. Ломоносов. М.В.Об ораторском искусстве. Полн.собр.соп.Т.7-М.,1957.- С.492.
3. Арнольд И.В Стилистика. Современный английский язык. М.: Наука, 2006.- 384 с.
4. Йулдошев М. Бадиий матн ва унинг лингвопоэтик таҳлили асослари.- Тошкент, 2007.-98 б
5. Йўлдошев М. Бадиий матн ва унинг лингвопоэтик таҳлили асослари.- Тошкент. 2007.-Б.38: Шофқоров А. Ўша автореферат. -Б 26
6. Алпонова Ш. Инсон руҳиятининг акс эттиришда фонетик воситаларнинг ўрни//Ўзбек тили ва адабиёти.Тошкент, 2009.-№ 4; Б 81